

værkers økonomi, at man først skærer 10-øren ned til en 7-øre og derpå fortæller dem, at de maksimalt kan få tilskud i 6 år; altså en afvikling over 6 år, hvor vi andre absolut ikke havde sat nogen periode af. Så jeg mener, det er glædeligt at konstatere, at hr. Martin Glerup, Socialdemokratiet og regeringen er blevet klogere siden den 30. april. Det er utrolig dejligt.

Jeg skal så sige, at selv om man nu går et skridt i den rigtige retning, så er det ikke således, at Det Konservative Folkeparti umiddelbart kan sige, at vi synes, at lovforslaget er godt. Hvis det var således, at man var blevet klogere, havde vi da meget gerne set, at regeringen havde taget imod den udstrakte hånd, vi kom med på det tidspunkt, havde indkaldt os til nogle forhandlinger og havde sagt: Hvordan kan vi i fællesskab ændre på dette her? Det skete ikke, men det er vel blot en understregning af, at miljø- og energiministeren, hver gang han har chancen for at vælge mellem at se til højre og at se til venstre i det politiske spektrum, ser til venstre, og det må vi jo tage til efterretning.

Jeg skal for fuldstændighedens skyld også nævne – for jeg har endnu ikke været ordfører på noget lovforslag fra miljø- og energiministerens hånd, hvor der ikke er et utal af bemyndigelser til ministeren – at vi i Det Konservative Folkeparti ikke er glade for bemyndigelserne. Vi fornemmer, at de kan udnyttes på en måde, som vi ikke altid er tilfredse med, og derfor vil vi meget gerne i løbet af udvalgsarbejdet – som vi naturligvis som altid vil gå sagligt og positivt ind i, også for at medvirke til en hurtig gang, hvis det skal være nødvendigt – se nogle beregninger og kommentarer til, hvordan bemyndigelserne skal udmøntes, hvordan man har tænkt sig, at dette virker på bestemte værker, så vi kan se, om det er en fornuftig måde at gøre det på.

Vi synes altså ikke, at dette er særlig rimeligt over for nogle værker, men det understreger blot den måde, den nuværende regering fører energipolitik på. Det er altid noget med nogle love, der ændres meget hurtigt, så det for de investorer, der skal stå ude i marken og agere, næsten er umuligt at lave en langsigtet økonomisk planlægning.

Set med vores øjne er det i hvert fald ikke rimeligt, at man nu vil ændre loven på en sådan måde – sådan læser jeg i hvert fald lovforslaget – at hvis værket har været i gang i fem år, så får de altså på nuværende tidspunkt maksimalt tilskud i ét år til. Det er ikke nogen særlig økonomisk sikkerhed, og det giver altså for mig at se

ikke nogen troværdighed i de bemærkninger, som der kom fra Socialdemokratiet den 30. april.

Anni Svanholt (SF):

Der er ingen tvivl om, at CO₂-10-øren har været en helt utrolig effektiv katalysator for udbygningen af vedvarende energi og decentral kraftvarme og selvfølgelig fortsat skal være det.

Netop udbygningen med decentral kraftvarme spiller en central rolle i reduktionen af CO₂-udslippet og dermed opnåelse af de fastsatte CO₂-mål i »Energi 21«. Derfor har det også hele tiden været en klar holdning i SF, at udbygningen med decentral kraftvarme skulle fortsætte uformindsket, og vi ønsker også en forstærket indsats for decentral kraftvarme på biogas og biomasse.

Vi er derfor i SF meget optaget af at fastholde og gennemføre udbygningen med decentrale kraftvarmeværker både på naturgas, biogas og biomasse. Sidste år forsøgte Elsam at lægge hindringer i vejen for denne udbygning. Det lykkedes heldigvis ikke – eller rettere sagt: Det sabotageforsøg fra Elsams side blev forhindret ved, at et flertal her i Folketinget pålagde elselskaberne at modtage el fra decentral kraftvarme, og så blev det sat på plads.

Efterfølgende har det dog vist sig, at der faktisk kom en væsentlig nedgang i etableringen af decentrale kraftvarmeværker specielt inden for industriel kraftvarme. Jeg vil derfor også her understrege, at vi i SF hele tiden har lagt afgørende vægt på og fortsat gør det, at udbygningen med decentral og industriel kraftvarme kan fortsætte som planlagt.

Men det har imidlertid vist sig, at det for nogle industrikraftvarmeanlæg f.eks. inden for gartnerierhvervet var blevet en alt for god forretning at etablere kraftvarme på gas. Det har naturligvis aldrig været hensigten med tilskuddet, at elproduktionen skulle være det centrale eller formålet. Grundlaget for kraftvarme skal efter SF's mening basere sig på varmegrundlaget, og elproduktionen er et biprodukt.

Derfor er vi også parate til at foretage den foreslåede justering af tilskuddet. Men en forudsætning for at medvirke til det har været, at CO₂-målet for den decentrale kraftvarme kunne fastholdes, at alle former for vedvarende energi, biogas og biomasse blev undtaget fra denne nedsættelse af CO₂-10-øren til de 7 øre, at små anlæg og barmarksprojekter blev undtaget, og endelig at varmemeforbrugerne ikke blev stillet